

Bucură- te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Ne- a ajutat Bunul Dumnezeu să ajungem sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului. Prăznuirea a fost precedată de o perioadă specială de 2 săptămâni, în care am postit, am stăruit mai mult în rugăciune, am căutat să sporim în a face fapte bune, care sunt oamenilor de folos și bineplăcute înaintea lui Dumnezeu. În general fiecare sărbătoare mare este precedată de o asemenea perioadă de pregătire, timp în care căutăm să sporim în cele duhovnicești. De multe ori ne lăsăm copleșiți de grija pentru cele materiale deși cunoaștem că Iisus Hristos a spus: "Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă" (Mt.6,33), adică trebuie întotdeauna să primeze grija față de cele sufletești.

Aducem prinos de cinstire Preacuratei Fecioare Maria, cea pe care noi o numim Maica Domnului, numire pe care o avem din Evanghelia de la Luca, cap. I, unde ni se vorbește despre întâlnirea dintre Fecioara Maria, care primise vestea de la Arhanghelul Gavriil că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, și verișoara sa Elisabeta care purta în pântecele ei pe cel care va fi Întemernicitorul Domnului nostru Iisus Hristos, Sfântul Ioan Botezătorul. Elisabeta a spus: "Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu ?" (Lc. 1, 43).

După Înălțarea Domnului la ceruri, Fecioara Maria a rămas în grija Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, după cum rânduise Fiul ei preaiubit când era pe cruce răstignit. (Ioan 19, 20). Sfânta Scriptură nu ne mai spune nimic de Maica Domnului, dar tradiția bisericească împlinește acest gol, arătându- ne că Fecioara Maria petrecea neîncetat în post și rugăciune, avînd mereu dorința de a fi împreună și de a- L vedea pe Fiul ei șezând de a dreapta lui Dumnezeu Tatăl. Când a binevoit Hristos Dumnezeu nostru ca să ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile mai înainte a făcut-o să cunoască, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pământ. Arhanghelul Gavriil, venind la dînsa, a zis: "Aceasta zice Fiul tău: Vremea este a muta pe Maica Mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primește cuvîntul cu bucurie, de vreme ce vii la viața cea nemuritoare". Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, și cu

dorul ce avea ca să se mute la Fiul său, s-a suit degrab în Muntele Măslinilor ca să se roage, căci avea obicei de se sui adesea acolo pentru a se ruga. După această vestire, suindu-se în munte Născătoarea de Dumnezeu, pomii ce erau pe munte, s-au plecat și au dat cinstea și închinăciunea ce se cuvenea Stăpânei, ca și cum ar fi fost niște slugi însuflețite.

După rugăciune s-a întors acasă, și îndată s-a cutremurat casa, iar ea, aprinzând multe lumânări și multumind lui Dumnezeu a chemat rudeniile și vecinii, și-a îngrijit toată casa, și-a gătit patul și toate cele de îngropare, și le-a spus cele ce i-a vestit îngerul, despre mutarea sa la cer. Pentru a-i încredința despre cele zise, a arătat și darul ce i se dăduse: o stâlpă de finic. Auzind acestea toți au plâns, cu tânguire și cu lacrimi și au suspinat cu jale. Preacurata i-a întărit, spunându-le că mutându-se la ceruri, nu numai pe ei, ci pe toată lumea o va cerceta și o va umbri cu ajutorul și mijlocirea ei către Domnul. Cu aceste nădejdi i-a mângâiat și pe Sf.

Apostoli

După aceasta, luându-și Fecioara iertare de la toți, s-a culcat pe pat a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pașnica ei petrecere, i-a umplut pe toți de binecuvântarea ei. Și așa în mâinile Fiului său și-a dat sufletul.

Ochii orbilor s-au luminat, auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat, oameni cuprinși de multe feluri de boli în acel ceas s-au vindecat.

După aceea a început Petru cântarea cea de ieșire și ceilalți Apostoli; unii au ridicat patul, alții mergeau înainte cu făclii și cu cântări, petrecând spre mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit îngerii cântând și văzduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omenească.

Pentru aceste lucruri, mai-marii iudeilor, i-au îndemnat pe unii din popor, să răstoarne patul în care era trupul cel de viață începător, și să-l piardă. Dreptatea lui Dumnezeu i-a pedepsit pe aceștia prin orbirea ochilor, iar unuia dintre ei, care s-a prins de pat, i-au fost retezate amândouă mâinile, care au rămas spânzurate de pat, tăiate de dreapta judecată a lui Dumnezeu. Apoi crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, și s-a făcut sănătos ca și mai înainte. În același chip și cei ce orbiseră, crezând și punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.

Apostolii, sosind în satul Ghetsimani, au așezat trupul Preacuratei Fecioare Maria în mormânt, și au stat trei zile în acel loc, auzind neîncetat glasuri îngeresti.

După dumnezeiasca rânduială, a lipsit unul din Apostoli, adică Toma, care nu s-a aflat la îngroparea Fecioarei Maria. Sosind cu trei zile mai târziu, era foarte mâhnit și întristat, că nu se învrednicise să vadă și el ca ceilalți Apostoli trupul, astfel că au deschis cu evlavie mormântul pentru dânsul ca să se închine și el acelui preasfânt și preacurat locaș, adică trupului Născătoarei de Dumnezeu. Ei au aflat mormântul gol, având în el numai giulgiul, care a rămas ca mângâiere Apostolilor și tuturor credincioșilor, și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trupul la cer. Până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, așa se vede, gol, fără de trup și este cinstit ca închinăciune, întru mărirea și cinstirea preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. Acestea sunt cele relatate de către sinaxarul zilei de 15 august în legătură cu adormirea și mutarea cu trupul, la cer, a Maicii Domnului.

Maica Domnului s-a mutat de pe pământ la cer, de la moarte la viață, fără să fie supusă stricăciunii. Ceea ce s-a întâmplat cu Maica Domnului este un lucru mângâietor și pentru noi, cunoscând că moartea nu este ultimul lucru ce se întâmplă cu omul, că prin Iisus Hristos, Cel născut dintr-însa, ne mutăm din moarte la viață. Astfel ne spune o cântare de la slujba înmormântării : « În mormânt ne-am întors călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu ; iar

prin tine, Fecioară, ne- am înălțat de pe pământ la cer, scuturând stricăciunea morții ».Nu se putea ca trupul cel începător de viață să fie lăsat spre stricăciune. Maica Domnului nu ne lasă orfani, nu ne părăsește, ci ea rămâne mama noastră a tuturor, care veghează asupra noastră, ne ocrotește , este povățuitoarea noastră, mijlocește pentru noi înaintea Fiului ei preaiubit, Domnul nostru Iisus Hristos.

De aceasta ne asigură și cuvintele troparului praznicului :

« Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la Viață, fiind Maica Vieții și cu rugăciunile tale mântuiești din moarte sufletele noastre » (Troparul Adormirii Maicii Domnului)”.
□

Sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului este foarte veche. Sunt dovezi că în secolul al V- lea această sărbătoare era binecunoscută în creștinism. Patriarhul Constantinopolului, Anatolie (+ 452) a scris stihuri la această sărbătoare; iar în secolul al VIII- lea Cosma Melodul și Ioan Damaschinul au îmbogățit această zi cu frumoase cântări bisericești. La început sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului se ținea în Galia și la cooptii din Egipt în ziua de 18 ianuarie, iar în alte țări creștine în 15 august. Prăznuirea generală la 15 august s- a așezat în anul 582, în timpul împăratului Mauriciu (+ 602), pentru că în această zi i- a biruit pe perși.

Poporul nostru român și dreptcredincios a avut și are mereu o evlavie profundă pentru Maica Domnului. Numele Fecioarei Maria îl poartă mulți de la botez, s- au ridicat multe locașuri de cult, biserici de mir și mănăstiri ce au acest hram. Cu prilejul acestei minunate sărbători sunt pelerinaje mari la câteva din mănăstirile noastre, ca să amintim : Nicula, Moisei, Rohia, Bixad, Bârsana, dar și slujbe îmbogățite cu preafrumoase cântări în toate bisericile noastre unde credincioșii se închină lui Dumnezeu, și preacinstesc : « Pe preasfânta , preacurata , preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria ». După ce în perioada postului am citit în fiecare seară, în biserici, Paraclisul Maicii Domnului, în ziua praznicului vom citi Acatistul Adormirii Maicii Domnului, și la finalul fiecărui Icos, vom cânta : « Bucură- te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași! i pe noi ». Amin.

Pr. Prot. Vasile- Aurel Pop